Lietas arhīva Nr. A42-00716-19/45
ECLI:LV:ADRJRIT:2019:0321.A420250118.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2019.gada 21.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

piedaloties pieteicējas /pers. A/ pārstāvei zvērinātai advokātei Sandrai Slejai,
atbildētājas Jūrmalas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Jūrmalas pilsētas domes pārstāvim /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par Jūrmalas pilsētas domes 2018.gada 12.jūlija lēmuma Nr.1.1-39.1/594 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Jūrmalas pilsētas būvvalde (turpmāk – būvvalde) ar 2018.gada 1.jūnija lēmumu Nr.1142 (turpmāk – sākotnējais lēmums) uzlika par pienākumu pieteicējai /pers. A/ kā ēku /adrese A/, īpašniecei līdz 2018.gada 1.oktobrim būvniecību regulējošo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā Jūrmalas pilsētas domes būvvaldes komisijā iesniegt paskaidrojuma rakstu palīgēku /adrese A/, būvniecībai vai novietošanai un tajā saņemt atzīmes par ieceres akceptu, būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi, un būvdarbu pabeigšanu. Gadījumā, ja šo pienākumu pieteicēja neizpilda, viņai uzdots patvaļīgi uzceltās palīgēkas nojaukt.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja Jūrmalas pilsētas domē (turpmāk – dome), kura ar 2018.gada 12.jūlija lēmumu Nr.1.1-39.1/594 (turpmāk – lēmums) sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

[2] Nepiekrītot arī lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot atcelt lēmumu, norādot šādus argumentus.

[2.1] Pieteicēja uzskata, ka lēmums ir formāls, pieņemts neiedziļinoties lietas būtībā un tikai daļēji ir izvērtēts pieteicējas apstrīdēšanas pieteikums, kas, pieteicējasprāt, ir nepieļaujami un neatbilstoši tiesību aktiem. Lēmumā faktiskā situācija ir aprakstīta tikai daļēji, aprobežojoties vien ar konstatāciju faktam, ko pieteicēja nenoliedz, proti, ka bez attiecīga saskaņojuma viņa ir uzcēlusi pagaidu piebūves – novietnes, tomēr to darīt pieteicēja ir bijusi spiesta, ko dome nav vērtējusi. Ar to arī domes ieskatā būtiskie faktiskie lietas apstākļi ir noskaidroti.

Līdz 2018.gada sākumam ēkas (būves) atradās kopīpašumā ar zemes īpašnieku /pers. C/ (turpmāk – trešā persona). Pirms vairākiem gadiem trešā persona patvaļīgi, bez saskaņošanas ar pieteicēju un nesaņemot arī nepieciešamās atļaujas no būvvaldes, nojauca kopīpašumā esošos šķūnīšus. Uz vairākiem pieteicējas atgādinājumiem par nepieciešamību nojauktās būves atjaunot, pieteicēja ir saņēmusi vien tukšus solījumus. Pieteicēja ir norādījusi trešajai personai, ka palīgēku atjaunošana ir vitāli nepieciešama, lai normāli varētu funkcionēt pieteicējas piederošā dzīvojamā māja (malkas novietošana, inventāra novietošana u.tml.). Neraugoties uz to, ka palīgēkas nojaukusi trešā persona, pieteicēja ir gatava tos atjaunot par saviem līdzekļiem un jau pēc šo būvju atjaunošanas nekavējoties pieteicēja nojauks pagaidu piebūves. Šobrīd, likvidējot nelikumīgi uzceltās pagaidu ēkas, pieteicējai nebūs kur novietot malku, inventāru un citas ēku apsaimniekošanai nepieciešamās lietas un priekšmetus.

[2.2] Dome bez ievērības ir atstājusi faktu, ka, legalizējot nelikumīgās būves, nenoliedzami pieteicēja zaudēs platības ziņā dzīvojamai ēkai funkcionāli nepieciešamo palīgēku (šķūņu) platību – inventarizācijas lietā nelikumīgi nojaukto palīgēku platība norādīta 17,5 m^2, bet pieteicējas piebūves sastāda ievērojami mazāku platību. Šis fakts atspoguļots arī pielikumā pie atzinuma, kurš pievienots šim pieteikumam. Saskaņā ar ierakstiem zemesgrāmatā pieteicēja ir nopirkusi arī šobrīd dabā neeksistējošas palīgēkas, kuras trešā persona ir patvaļīgi nojaukusi. Šie fakti nav vērtēti ne sākotnējā lēmumā, ne lēmumā, kaut arī tie vistiešākajā veidā ir saistīti un pieteicēja uz tiem bija norādījusi apstrīdēšanas iesniegumā, lūdzot iestādei izvērtēt jautājumu par šo trešās personas rīcību, kā arī uzlikt par pienākumu trešajai personai palīgēkas atjaunot to sākotnējā izskatā. Šajā daļā pieteicējas iesniegums nav vērtēts vispār un dome nav sniegusi atbildi pēc būtības, vien īsi atreferējusi pieteicējas lūgumu lēmuma 6.punktā. Savukārt norāde lēmumā par to, ka bija nepieciešams informēt domi vai tās struktūrvienību par trešās personas nelikumīgajām darbībām un pieteicēja to nav darījusi, neatbilst patiesībai, ko pierāda pieteicējas sarakste ar domi. Līdz ar to pieteicējas iesniegums nav izvērtēts pilnā apmērā un pēc būtības, kā arī atbilde ir sniegta tikai daļēji, kas, neizvērtējot situāciju kopumā, nav atbilstoša labas pārvaldības principiem.

[2.3] Pieteicējas vēlēšanās ir sakārtot viņai piederošo namīpašumu un piebūves. Tā ir ne vien nelikumīga būvniecība, bet piebūvēm nav arī vizuāli estētiska izskata, to būvniecības legalizēšana ne vien nav lietderīga, bet tā faktiski nav iespējama. Galvenā problēma šī jautājuma atrisināšanā ir zemes īpašnieka – trešās personas attieksme un nevēlēšanās īpašumu sakārtot. Pašreiz Rīgas rajona tiesas Jūrmalas tiesu nama tiesvedībā atrodas divas aktīvas tiesvedības – trešās personas prasība pret pieteicēju par viņas īpašumtiesību apstrīdēšanu un pieteicējas prasība pret trešo personu par zemes nomas līguma papildināšanu.

[3] Dome rakstveida paskaidrojumā tiesai (*lietas 79. un 80.lapa*) norāda, ka pieteicējas pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

Būvvaldei, konstatējot patvaļīgo būvniecību, ir pienākums izdot obligāto administratīvo aktu ar konkrētu saturu – vai nu par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu vai par atļauju veikt būvniecību pēc būvniecību regulējošu normatīvo aktu prasību izpildes. Tādējādi dome lēmumā arī norāda, ka vienīgais būtiskais apstāklis lietā ir tas, vai pieteicēja palīgēkas īpašumā /adrese A/, uzbūvējusi patvaļīgi bez zemes īpašnieka piekrišanas, jo neviens cits faktiskais apstāklis nemainītu iestādes pienākumu izdot konkrēta satura obligāto administratīvo aktu. Savukārt pieteicējas norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, ka viņa ir bijusi spiesta veikt patvaļīgo būvniecību, nav nozīmes patvaļīgās būvniecības lietas ietvaros. Domes ieskatā, pieteicējai nav bijuši šķēršļi būvniecību veikt arī atbilstoši būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasībām, ja reiz palīgēkas ir pieteicējai vitāli nepieciešamas. Apstāklis, ka pieteicējai ir

nesaskaņas ar zemes īpašnieku, nevar attaisnot patvaļīgo būvniecību.

Tāpat vērā nav ņemams arī apstāklis, ka, legalizējot patvaļīgi uzbūvētās palīgēkas, pieteicēja zaudēs dzīvojamajai ēkai funkcionāli nepieciešamo palīgēku platību, jo ar sākotnējā lēmuma 2.punktu pieteicējai uzdots nojaukt patvaļīgi uzbūvētās palīgēkas īpašumā /adrese A/. Tādējādi pieteicējai nav pienākums legalizēt patvaļīgi uzbūvētās palīgēkas – tās ir iespējams nojaukt un pēc tam uzbūvēt jaunas saskaņā ar būvniecību regulējošajiem normatīvajiem aktiem un ievērojot inventarizācijas lietā norādīto platību.

Turklāt sākotnējais lēmums ir obligātais administratīvais akts, tādēļ, to atceļot, tūlīt būtu jāizdod identiska satura lēmums no jauna. Tādējādi sākotnējā lēmuma atcelšana būtu prettiesiska, turklāt arī neatbilstoša iestādes praksei, līdz ar to arī vienlīdzības principam.

Pieteicēja norāda, ka dome nav ņēmusi vērā apstākli, ka zemes īpašnieks, proti, trešā persona ir nojaukusi divas palīgēkas. Par šo dome paskaidro, ka ar informāciju par iespējamu patvaļīgu ēkas nojaukšanu pieteicējai ir tiesības vērsties kompetentajā iestādē domes Pilsētplānošanas nodaļā. Trešās personas rīcība nebūtu vērtējama apstrīdētā administratīvā akta izskatīšanas ietvaros, jo konkrētais administratīvais akts attiecas tikai uz pieteicējas veikto patvaļīgo būvniecību. Ja pieteicējas ieskatā Pilsētplānošanas nodaļa nav atbilstoši reaģējusi uz pieteicējas norādīto informāciju, pieteicējai ir tiesības apstrīdēt Pilsētplānošanas nodaļas faktisko rīcību.

[4] Trešā persona rakstveida paskaidrojumā tiesai (*lietas 30. – 33.lapa*) norāda, ka lēmumu uzskata par pamatotu, bet pieteicējas pieteikumu par noraidāmu, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[4.1] Pieteicēja nekad nav noliegusi, ka jaunās palīgēkas ir uzcēlusi patvaļīgi, vien norādījusi uz trešās personas darbībām, kas viņai it kā devušas pamatu veikt patvaļīgu būvniecību uz trešajai personai piederošā zemes gabala. Pieteicējas darbības jau ilgstoši ir tikušas vērstas uz to, lai apgrūtinātu trešās personas īpašuma tiesību realizāciju un tādējādi nevar tikt atzītas par tiesiskām un attaisnojamām. Starp trešo personu un pieteicēju tika noslēgts izlīgums, atbilstoši kuram pieteicēja apņēmās nodot trešajai personai tai piederošās ¾ domājamās daļas no ēku nekustamā īpašuma, cita starpā, izbeidzot ne tikai kopīpašumu, bet arī dalīto īpašumu. Neskatoties uz pušu starpā panākto vienošanos, pieteicēja atteicās noslēgt pirkuma līgumu par viņai piederošo domājamo daļu no ēku nekustamā īpašuma nodošanu trešajai personai, un izsoles rezultātā ieguva trešajai personai piederošo ¼ domājamo daļu no ēku nekustamā īpašuma, tādējādi kļūstot par vienīgo uz nekustamā īpašuma esošo ēku īpašnieci. Tāpat par negodprātīgu atzīstama arī pieteicējas rīcība, vēršoties tiesā ar prasību par būtisko sastāvdaļu noteikšanu nomas tiesiskajā attiecībās un lūdzot tiesu atzīt, ka viņas kā ēkas nekustamā īpašuma īpašnieces lietošanā līdzšinējās zemes gabala daļas 327,7 m^2 platībā vietā nododams viss trešajai personai piederošais zemes gabals 826 m^2 platībā. Atbilstoši mērnieku noteiktajam, zemes gabala daļa, kas nepieciešama, lai pieteicēja varētu rīkoties ar ēku nekustamo īpašumu, atbilst 486 m^2 , tādējādi secināms, ka pieteicēja nepamatoti vēlas iegūt lietošanā visu trešajai personai piederošo zemes gabalu.

Lietas faktiskie apstākļi liecina par to, ka pieteicējas darbības, tajā skaitā veicot patvaļīgu būvniecību uz trešajai personai piederošā zemesgabala, ir vērsta uz to, lai apgrūtinātu trešās personas īpašuma tiesību realizāciju, nevis lai aizsargātu savas it kā likumiskās intereses. Tādējādi minētās pieteicējas darbības nevar tikt atzītas par tiesiskām un attaisnojamām.

[4.2] No uzņēmuma /Nosaukums A/ 2017.gada 24.aprīļa atskaites konstatējams, ka ēku nekustamais īpašums apsekots 2017.gada 19. un 24.aprīlī. Atskaites 8.lpp. ir norādīts, ka saskaņā ar Valsts zemes dienesta datiem ēku nekustamā īpašuma sastāvā ir reģistrēti divi šķūņi (palīgēkas), kurus pie īpašuma apskates vērtētājam neizdevās identificēt. Tādējādi tiek pieņemts, ka palīgēkas ir nojauktas un dabā nepastāv. No minētā secināms, ka ēku nekustamā īpašuma piespiedu pārdošanas vērtība noteikta pēc īpašuma stāvokļa dabā, tajā skaitā ņemot vērā, ka palīgēkas joprojām ir ierakstītas zemesgrāmatā, taču dabā vairs nepastāv. Tādējādi nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka viņa ir nopirkusi arī nojauktās palīgēkas, jo noteiktajā ēku nekustamā īpašuma piespiedu pārdošanas vērtībā nebija iekļauta dabā neesošu palīgēku vērtība.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz tajā norādītajiem apstākļiem. Domes pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem apsvērumiem. Savukārt trešā persona uz tiesas sēdi neieradās, tiesu iepriekš informējot par savu neierašanos un lūdzot lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes, noraidot pieteicējas pieteikumu *(lietas 96.lapa)*.

Novērtējot izskatāmās lietas materiālus, kā arī ņemot vērā trešās personas lūgumu, tiesa nolēma lietu izskatīt bez trešās personas klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums *ir noraidāms*.

[7] Lietā nav strīda par to, ka trešā persona ir zemes gabala (826 m² platībā) /adrese A/, īpašnieks, savukārt pieteicēja ir īpašniece uz tā esošajai dzīvojamajai mājai un trīs palīgēkām (no 2003.gada 2.septembra līdz 2018.gada 12.janvārim ¼ domājamā daļa no ēkām piederēja trešajai personai) *(lietas 58.lapa)*. Lietā nav strīda par to, ka no trim Jūrmalas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs A/un būves tehniskajā inventarizācijas lietā (Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistrā reģistrēta 2001.gada 16.augustā) norādītajām palīgēkām *(lietas 67.lapa)* dabā pašreiz palikusi tikai viena (garāža) *(lietas 23. un 41.lapa)*. Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja uz trešajai personai piederošā zemesgabala bez būvniecību regulējošo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā paskaidrojuma rakstā veiktajām atzīmēm par būvniecības ieceres un būvdarbu uzsākšanas uzbūvējusi divas palīgēkas (pie dzīvojamās mājas un garāžas) *(lietas 20. – 23., 56. un 102.lapa)*. Lietā nav strīda arī par to, ka laika posmā no 2005.gada 16.jūnija kopumā ierosinātas 10 civillietas par strīdiem starp pieteicēju un trešo personu, kas saistīti ar konkrēto nekutamo īpašumu, tai skaitā pēdējo lietu, kas ierosināta pēc pieteicējas 2018.gada 12.marta prasības pret trešo personu par būtisko sastāvdaļu noteikšanu zemes nomas tiesiskajās attiecībās (starp pusēm 2009.gada 15.decembrī noslēgts zemes nomas līgums, nosakot līguma priekšmetu – zemes gabala daļu 327,70 m^2, tomēr pēc ēku pilnīgas iegūšanas īpašumā pieteicēja nomā vēlas iegūt visu zemesgabala platību), saskaņā ar kuru pašreiz Rīgas rajona tiesā norisinās tiesvedība civillietā Nr.C33368518.

Lietā strīds ir par to, vai šādos apstākļos, dome pamatoti uzdevusi pieteicējai līdz 2018.gada 1.oktobrim iesniegt būvvaldē paskaidrojuma rakstu palīgēku /adrese A/, būvniecībai vai novietošanai un tajā saņemt atzīmes par ieceres akceptu, būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi, un būvdarbu pabeigšanu, kā arī pienākumu nojaukt patvaļīgi uzceltās palīgēkas līdz 2018.gada 1.novembrim, ja iepriekš minēto pienākumu pieteicēja neizpilda.

[8] Būvniecības likuma 17.panta ceturtā daļa *(likuma redakcijā, kas bija spēkā no 2014.gada 1.oktobra līdz 2019.gada 12.martam)* noteica, ka būvdarbus, kuru veikšanai nepieciešama apliecinājuma karte vai paskaidrojuma raksts, drīkst uzsākt pēc tam, kad būvvalde minētajos dokumentos izdarījusi atzīmi par nosacījumu izpildi un speciālajos noteikumos paredzētajos gadījumos būvvaldē reģistrēti būvdarbu uzsākšanai nepieciešamie dokumenti. Minētā likuma 18.panta otrā daļa cita starp noteic, ka būvdarbi, kas uzsākti vai tiek veikti bez būvatļaujas vai pirms tam, kad būvatļaujā, apliecinājuma kartē vai paskaidrojuma rakstā izdarīta atzīme par attiecīgo nosacījumu izpildi, gadījumos, kad attiecīgie lēmumi saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešami, kā arī būvdarbi, kas neatbilst būvprojektam un normatīvo aktu prasībām, ir kvalificējami kā patvaļīga būvniecība. Savukārt Būvniecības likuma 18.panta piektā daļa noteic, ja būvinspektors konstatē patvaļīgu būvniecību, viņš aptur būvdarbus un sagatavo atzinumu, bet iestāde

pieņem vienu no šādiem lēmumiem: 1) par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu, ja konkrētā objekta būvniecību attiecīgajā teritorijā nepieļauj normatīvie akti vai būvdarbi uzsākti pirms atzīmes izdarīšanas par projektēšanas nosacījumu izpildi — neatkarīgi no apstākļiem, kādēļ attiecīgā darbība nav tikusi veikta; 2) par atļauju veikt būvniecību pēc būvniecību regulējošu normatīvo aktu prasību izpildes, bet gadījumos, kad patvaļīgas būvniecības rezultātā nodarīts kaitējums videi, — arī pēc tā novēršanas vides un dabas aizsardzību regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. Ja lēmums par atļauju veikt būvniecību būvvaldes noteiktajā termiņā netiek izpildīts, būvvalde var lemt par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu.

Tātad būvdarbi, kuru veikšanai nepieciešamajā apliecinājuma kartē vai paskaidrojuma rakstā būvvalde nav izdarījusi atzīmi par nosacījumu izpildi, ir kvalificējami kā patvaļīga būvniecība. Konstatējot patvaļīgu būvniecību, būvinspektors aptur būvdarbus un sagatavo atzinumu, savukārt būvvaldes pienākums ir izdot obligāto administratīvo aktu jeb pieņemt vienu no diviem iespējamajiem lēmumiem: 1) par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu, ja konkrētā objekta būvniecību attiecīgajā teritorijā nepieļauj normatīvie akti vai būvdarbi uzsākti pirms atzīmes izdarīšanas par projektēšanas nosacījumu izpildi; 2) par atļauju veikt būvniecību pēc būvniecību regulējošu normatīvo aktu prasību izpildes, tomēr, ja lēmums par atļauju veikt būvniecību būvvaldes noteiktajā termiņā netiek izpildīts, būvvalde var lemt par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu.

[9] No lietas materiāliem konstatējams, ka 2018.gada 28.februārī būvinspektors sagatavojis atzinumu Nr.156 „Par būves pārbaudi", konstatējot, ka nekustamajā īpašumā /adrese A/, veikta patvaļīga būvniecība: 1) bez regulējošo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā būvatļaujā veiktām atzīmēm par projektēšanas un būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi, veikta dzīvojamās mājas pārbūve ar apbūves laukuma un būvapjoma palielināšanu; 2) bez regulējošo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā paskaidrojuma rakstā saņemtās atzīmes par ieceres akceptu un būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi pie garāžas uzbūvēta piebūve *(lietas 20. – 23.lapa)*. Savukārt būvvalde, saņemot būvinspektora atzinumu un pieteicējas viedokli par atzinumā konstatēto, secinājusi, ka sakarā ar atzinumā konstatēto dzīvojamo mājas būvi nepieciešams precizēt, ka piebūve ir brīvi stāvoša un nav dzīvojamās mājas sastāvdaļa, līdz ar to nevar palielināt ēkas platību. Tādēļ arī būvinspektora atzinumā precizēta patvaļīgā būvniecība, nosakot, ka nekustamajā īpašumā /adrese A/, bez regulējošo normatīvo aktu noteiktajā kārtībā paskaidrojuma rakstā saņemtās atzīmes par ieceres akceptu un būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi pie dzīvojamās mājas un garāžas uzbūvētas palīgēkas. Turklāt palīgēku patvaļīgo būvniecību pie dzīvojamās mājas un garāžas apstiprinājusi arī pati pieteicēja. Līdz ar to arī būvvaldes lēmums, kas primāri pieteicējai dod iespēju saņemt atzīmes par palīgēku būvniecības ieceres akceptu, būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi un būvdarbu pabeigšanu, un tikai tajā gadījumā, ja šīs prasības nav izpildāmas, noteikts pienākums patvaļīgi uzbūvētās palīgēkas nojaukt.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja domē. Savā apstrīdēšanas iesniegumā pieteicēja nenoliedz, ka bez saskaņojuma uzcēlusi pagaidu piebūves, vienlaicīgi gan norādot, ka tā rīkoties viņa bija spiesta, jo pirms vairākiem gadiem trešā persona bez saskaņošanas ar viņu nojaucis kopīpašumā esošos divus šķūnīšus (lietā atrodas pieteicējas 2009.gada 12.oktobra sūdzība par šo faktu, *lietas 26.lapa*). Viņa ir gatava par saviem līdzekļiem atjaunot šķūnīšus un pēc tam nojaukt arī pagaidu piebūves, bet nojaucot uzreiz viņai nebūs kuru novietot malku, inventāru un citas ēku apsaimniekošanai nepieciešamās lietas un priekšmetus *(lietas 18. un 19.lapa)*. Savukārt dome, secinot, ka pieteicējas nesaskaņas ar zemes īpašnieku nevar būt par attaisnojumu patvaļīgai būvniecībai, atstāja sākotnējo lēmumu negrozītu.

Novērtējot šos apstākļus, tiesa secina, ka būvvaldes pienākums, konstatējot, ka pieteicēja nekustamajā īpašumā /adrese A/, pie dzīvojamās mājas un garāžas patvaļīgi uzbūvējusi divas palīgēkas, bija izdot obligāto administratīvo aktu jeb pieņemt vienu no diviem iespējamajiem lēmumiem: 1) par atļauju veikt būvniecību pēc būvniecību regulējošu normatīvo aktu prasību izpildes; 2) par iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu. Būvvalde šo likumdevēja noteikto pienākumu arī izpildījusi. Ņemot vērā to, ka konkrēto palīgēku būvniecību attiecīgajā teritorijā normatīvie akti pieļauj, arī pamatoti sākotnēji pieteicējai uzlikts pienākums saņemt būvvaldē atzīmes par palīgēku būvniecības ieceres akceptu, būvdarbu uzsākšanas nosacījumu izpildi un būvdarbu pabeigšanu, un tikai tajā gadījumā, ja šīs prasības nav izpildāmas, noteikts pienākums patvaļīgi uzbūvētās palīgēkas nojaukt. Savukārt pieteicējas nesaskaņas ar zemes īpašnieku nevar būt par attaisnojumu patvaļīgai būvniecībai, turklāt pieteicējas īpašumā atrodas palīgēka ar kadastra apzīmējumu /numurs B/(42,3 m^2) platībā, kurā bez garāžas ir gan saimniecības telpa (11,8 m^2), gan noliktava-veranda (8,3 m^2), gan arī pagrabs (4 m^2). Tātad pretēji pieteicējas apgalvotajam, nojaucot patvaļīgi uzbūvētās palīgēkas, pieteicējai jau pašreiz ir iespēja glabāt gan inventāru, gan arī citas ēku apsaimniekošanai nepieciešamās lietas un priekšmetus „zem jumta". Tāpat šīs palīgēkas telpās ir iespējams glabāt arī malku, turklāt malku iespējams glabāt arī ārpus ēkām (nodrošinot tai aizsardzību pret nokrišņiem) platībā, kuru pieteicēja nomā no trešās personas. Tādējādi lēmums (tai skaitā arī tajā noteiktie termiņi – attiecīgi 2018.gada 1.oktobris atzīmju saņemšanai un 2018.gada 1.novembris patvaļīgi uzbūvēto palīgēku nojaukšanai), tiesas ieskatā, pilnībā atbilst arī samērīguma principam.

[10] Pieteicēja uzskata, ka dome nav izvērtējusi pilnā apmērā viņas apstrīdēšanas iesniegumu, jo šajā lietā nav vērtējusi trešās personas rīcību, 2009.gadā nojaucot divus šķūnīšus. Tomēr tiesa nepiekrīt pieteicējas viedoklim, jo konkrētais administratīvais process uzsākts tieši par viņas veikto patvaļīgo būvniecību nekustamajā īpašumā /adrese A/, nevis par trešās personas rīcību, nojaucot savā kopīpašumā esošos sķūnīšus 2009.gadā. Tādējādi dome arī pamatoti izskatāmās lietas ietvaros nav vērtējusi notikumus, kas saistīti ar divu šķūnīšu nojaukšanu 2009.gadā.

Vienlaicīgi tiesa vēlas pieteicējai norādīt, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 2.septembra noteikumu Nr.529 „Ēku būvnoteikumi" 22.3.2.apakšpunktu, ierosinot pirmās grupas ēkas (mazēka jeb vienstāva ēka, t. sk. nojume un palīgēka, kuras apbūves laukums nav lielāks par 25 m^2) jaunu būvniecību vai novietošanu, institūcijā, kura pilda būvvaldes funkcijas, iesniedz saskaņojumu ar tā zemes gabala īpašnieku, kurā plānota ēkas jauna būvniecība vai novietošana. Tādējādi pat pirmās grupas (zemākā būvniecības sarežģītība) ēku būvniecība vai novietošana nekustamajā īpašumā /adrese A/, ir iespējama tikai ar zemes īpašnieka (pašreiz – trešā persona) piekrišanu.

[11] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa domes lēmumu atzīst par pamatotu un tiesību normām atbilstošu, bet pieteicējas pieteikumu pilnībā noraida.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Jūrmalas pilsētas domes 2018.gada 12.jūlija lēmuma Nr.1.1-39.1/594 atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību

Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.
Spriedums sastādīts 2019.gada 21.martā.

Tiesnesis G.Ploriņš